N 20/11-60

GLASNIK

OKRAJNEGA LJUDSKEGA ODBORA LJUBLJANA

LJUBLJANA, 22. NOVEMBRA 1960 — LETO VII., ŠTEV. 90

OKRAJNI LJUDSKI ODBOR

Poročilo Sveta za prosveto

V 87. številki »Glasnika« smo objavili uvodni govor predsednice okrajnega sveta za prosveto tov. Mime Zupančičeve, ki ga je imela na 26. seji obeh zborov OLO dne 4. t. m. Zbora sta obravnavala probleme šolstva v okraju. Danes objavljamo celotno poročilo Sveta za prosveto, iz katerega je razvidno stanje šolstva v območju okraja.

Globoke družbene spremembe, ki so nastale pri nas kot rezultat uspešno izbojevane revolucije, so omogočile in sprožile hiter proces spreminjanja naše države iz zaostale v tehnično napredno državo z novim socialističnim družbenim sistemom. Ta velikanska sprememba se odraža na vseh področjih javnega življenja, ima pa tudi svoj poseben značaj v vzgojno-izobraževalnem procesu naše mladine in delovnih ljudi. Hiter družbeno-ekonomski in tehnični napredek narekuje v prosveti in šolstvu nove oblike organizacije izobraževalnega procesa v okviru šolskega in izvenšolskega sistema in terja novo vsebino pouka, prilagojeno novim zahtevam. V zadnjih letih je naša družba posvetila veliko pozornosti vzgojno-izobraževalnemu delu in dosedanji uspehi so že ploden rezultat intenzivnega in načrtnega dela vseh delovnih ljudi, predvsem pa tistih družbenih in upravnih organov, ki to delo neposredno vodijo, usmerjajo reformo pouka in odločilno vplivajo pri spremembah oziroma dopolnitvah šolskega in izvenšolskega sistema izobraževanja in usmerjanja kadrov.

To delo pa je izredno odgovorno in obsežno, saj je spreminjanje in dopolnjevanje vzgojno-izobraževalnega sistema tesno povezano z družbenim razvojem in obsega vse vrste šol, od osnovnih do visokih, in poleg šol še v veliki meri izobraževanje izven šolskih oddelkov. Osnovna zahteva tega reformnega prizadevanja je prav v tem, da je šolsko delo tesno povezano z življenjem, z družbeno stvarnostjo in da tudi oblike izvenšolskega izobraževanja (s pomočjo delavskih univerz, s priučevanjem na delovnih mestih itd.) narekujejo stvarne potrebe tistih enot, za katere vzgajamo in izobražujemo mladino in odrasle. V ljubljanskem okraju je prav zaradi tega problem izobraževanja izredno obsežen in raznolik. To že potrjujeta veliko število šol različnih vrst in veliko število učno-vzgojnih moči.

V ljubljanskem okraju je:

261 osnovnih šol s	54.391 učenci
17 strokovnih šol s praktičnim poukom z	2.216 učenci
18 vajenskih šol s	3.505 učenci
14 srednjih strokovnih šol s	5.578 učenci
9 gimnazij z	2.813 učenci
2 šoli za učno-vzgojni kader s	744 učenci
3 srednje umetniške šole s	557 učenci
16 nižjih glasbenih šol s	3.124 učenci
9 zavodov za posebno šolstvo z	857 učenci
40 vzgojnih domov s	5.368 učenci
56 varstveno-vzgojnih ustanov s	4.064 učenci
1 vzgojno posvetovalnico	
446 šol in ustanov s	83.217 učenci

Mladino poučuje, vzgaja in oskrbuje 3494 učno-vzgojnih moči. Ta statistika obsega samo podatke rednih šol in vzgojnih ustanov. Pri rednih šolah pa se izobražujejo tudi odrasli oziroma zaposleni ljudje. Število teh je v zadnjem letu zelo naraslo. V preteklem šolskem letu je bilo v ljubljanskem okraju 42 oddelkov z 2580 odraslimi slušatelji. Po posameznih vrstah šol je podoba naslednja:

pri osemletkah je bilo v š. l. 1959/60	30 oddelkov s	1.345	slušatelji
pri strokovnih šolah	7 oddelkov s	645	slušatelji
pri mojstrskih šolah	4 oddelki s	375	slušatelji
pri gimnazijah	1 oddelek z	215	slušatelji
Skupaj	42 oddelkov z	2.580	slušatelji

To, da omogočimo odraslim izobraževanje in strokovno izpopolnjevanje, je ena izmed važnih nalog reformnega prizadevanja naše družbe. Dasi je v zadnjih letih vidno veliko izboljšanje, vendarle je to število še prenizko. Svet za prosveto OLO je v zadnjem času s pomočjo vzgojnih zavodov še povečal možnosti za študij odraslih in zaposlenih. Tako n. pr. že delujejo oddelki Srednje ekonomske šole, Srednje tehniške šole za strojno stroko in Srednje tehniške šole za elektro stroko izven Ljubljane (v Kamniku, v Trbovljah). Za to šolsko leto je Srednja vzgojiteljska šola pripravila oddelek za odrasle, s čimer bo pripomogla k strokovnemu usposabljanju kadrov, ki jih potrebujemo v večjem številu v otroških varstvenih ustanovah. Prav tako razširja svoje delo Administrativna šola.

Velikega pomena za izobraževanje zaposlenega strokovnega kadra so izobraževalni centri pri gospodarskih organizacijah ter izobraževalna dejavnost zbornic, delavske univerze in drugih institucij, kar se bo moralo v bodoče še razširiti in tesneje koordinirati svoje delo s šolskim sistemom izobraževanja. Okrajna obrtna zbornica je organizirala 36 tečajev, ki jih je obiskovalo 973 slušateljev raznih strok. Okrajna gostinska zbornica je organizirala 12 tečajev, ki jih je obiskovalo 261 slušateljev. Okrajna trgovinska zbornica pa je februarja 1960 ustanovila Poslovodsko šolo. Potreba po izobraževanju zaposlenega kadra pa hitreje narašča, kakor se razvijajo oblike izobraževanja.

Podatki Okrajne obrtne zbornice kažejo za obrtno področje naslednjo sliko:

Leto	Štev. vključenih delavcev	Indeks	Štev. priučenih in nekvalificiranih delavcev: Število	Indeks
1957	1.553	100	2.685	100
1958	1.298	93,6	3.234	120
1959	1.062	68,3	3.798	141

Takšno stanje pa ne ustreza tehničnemu napredku, zato je popolnoma jasno, da je treba poleg šolskega načina izobraževanja porabiti tudi druge poti, ki bodo odpravile velike vrzeli. S široko zastavljenim načinom izobraževanja odraslih bo mogoče zadostiti potrebam po kadrih, ki ga terja hitri družbeni razvoj.

Na ta način bo tudi zadoščeno pravicam slehernega delovnega človeka, da ima vse možnosti doseči najvišjo strokovno kvalifikacijo.

K izobraževanju odraslih je treba prišteti tudi rezultate izobraževalnih centrov pri podjetjih, ki se prav v zadnjem času razvijajo in krepijo.

V okviru Delavske univerze se je udeležilo od septembra 1959 do aprila 1960 raznih oblik izobraževanja 78.400 ljudi.

Naglega razvoja šolstva pa ni mogoče zajeti samo s številkami, čeprav so podatki zgovorni, temveč je treba iskati in videti napredek tudi v spremenjenih odnosih družbe do vzgojno-izobraževalnega dela ter v njegovi novi in spremenjeni vsebini. Reforma obsega vse vrste šol, intenzivno in sistematično pa se izvaja na osnovi lani izšlega Zakona za osnovne šole. Z izidom resolucije o izobraževanju strokovnih kadrov pa se bo pospešil proces reforme tudi v strokovnih šolah.

Trenutno stanje in predlogi za nadaljnje izvajanje reforme so naslednji:

1. Osnovne šole

Zakon o osnovni šoli, ki ga je sprejela republiška ljudska skupščina v skladu z zveznim zakonom v preteklem letu, je naložil ljudskim odborom veliko skrb, da zagotovijo vsem otrokom obvezno osemletno šolanje. Poleg tega je vnesel precej sprememb glede učnih načrtov in predmetnikov za posamezne razrede, prav tako pa tudi nove elemente učno-vzgojnega procesa, ki močno podčrtavajo povezanost šole s komuno, delovno vzgojo in skrb, da čim večje število učencev uspešno zaključi osemletno šolanje.

Občinski sveti za prosveto, v katerih pristojnosti so osnovne šole, so si skupno z občinskimi in šolskimi odbori mnogo prizadevali, da bi čimvečje število otrok lahko obiskovalo kvaliteten osnovnošolski pouk. Dosežen je velik napredek, saj je deležno 87 % otrok takšnega osemletnega šolanja, ki se v višjih razredih zaključuje s predmetnim poukom. 13 % otrok pa še vedno obiskuje šole s kombiniranim poukom, to se pravi, da ti otroci še ne uživajo prednosti šolanja na popolnih in organiziranih osemletkah. Razumljivo je, da pouk na takšnih šolah ne dosega kvalitete pouka osemletk, zaradi tega si mnogi občinski odbori in sveti prizadevajo, da ali razširijo mrežo popolnih osemletk ali pa da vozijo otroke z avtobusi iz oddaljenejših krajev, kjer ni pogojev za popolne osemletne šole, v bližnje osemletne šole. V večini primerov starši sami želijo, da se njihovi otroci vozijo v višje razrede bližnje popolne osemletke, ker vedo, da v šoli s kombiniranim poukom ni mogoče zagotoviti primerne kvalitete pouka, povrhu tega pa takšno rešitev narekuje tudi pomanjkanje učnega osebja v oddaljenejših krajih. V občini Kočevje je pomanjkanje učnega osebja celo tolikšno, da je morala občina organizirati prevoz tudi za otroke nižjih razredov osnovne šole. Svet za prosveto OLO priporoča takšno rešitev tega problema za otroke višjih razredov in se naj izvede povsod, kjer to dopuščajo terenske razmere. V nekaterih predelih pa takšna rešitev ni izvedljiva (občina Cerknica, Loška dolina), zato iščejo ponekod rešitev v ustanovitvi dijaškega doma. Svet za prosveto OLO pa teži za tem, da bi popolne osemletne šole nudile vso strokovno pomoč niže organiziranim šolam v svojem območju. Ta pomoč je lahko različna. Popolne osemletne šole lahko na svojih ali sosednjih šolah organizirajo dopolnilne tečaje, izmenjujejo učiteljsko osebje, posojajo učila itd. Na takšen način bi nastale matične popolne osemletne osnovne šole, ki naj skrbijo tudi za strokovnost in kvaliteto pouka na bližnjih niže organiziranih šolah.

V ljubljanskem okraju je 69 popolnih osnovnih šol, 11 popolnih

osnovnih šol je v nastajanju, ostalo pa je še 181 nepopolnih osnovnih šol. Od teh 181 nepopolnih osnovnih šol pa je 55 šol z enim oddelkom, v katerem so razporejeni vsi učenci od prvega do osmega razreda tako, da edina učna moč poučuje srednjo in višjo stopnjo (to je od četrtega do osmega razreda dopoldne, popoldne pa nižjo stopnjo od prvega do četrtega razreda). Poleg teh enooddelčnih šol je 65 dvooddelčnih z dvema učiteljema, na katerih poučuje vsak učitelj po štiri razrede. V trooddelčnih šolah, ki jih je 24, in kjer poučujejo po tri učne moči, se v nižjih oddelkih že poučuje normalno z direktnim poukom, toda s skrčenim programom, v višjih oddelkih pa še vedno ostaja kombiniran pouk. Na 37 šolah, to je na štiri in več oddelčnih nepopolnih šolah je pouk v nižjih razredih direkten z normalnim ali skrčenim programom, v višjih razredih pa je kombiniran pouk. Po dosedanjih podatkih se bo do popolnih osnovnih šol razvilo samo še 11 nepopolnih osnovnih šol. s čimer bo mreža osnovnih šol približno zaključena. Nove popolne osemletne osnovne šole se razvijajo predvsem v mestih in industrijskih središčih, kjer je število prebivalstva v porastu. Z razvojem osrednjih, matičnih osnovnih šol in z njihovo pomočjo bomo neposredno izboljšali tudi kvaliteto pouka v manjših šolah v oddaljenih manj naseljenih predelih, kjer zaradi nizkega števila otrok, žal, ne bo mogoče razviti više organizirane šole. Iz priložene statistike je razvidno, da bomo imeli v našem okraju predvidoma v treh letih (do 1963) še 15 novih popolnih osnovnih šol, tako da bo skupno število popolnih osnovnih šol do leta 1963 84 (glej tabelo).

Št.	Občina	Št. osn. šol	Osemletk sedaj	Vklj. učence iz šol štev.	Popol. osn. šole ostan.	Se bodo v 3. let. razvile	Bodo ostale nižje	Bodo ukinjene
1.	Cerknica	12	3	4	3	1	8	—
2.	Dobrova	7	3	4	3	—	3	1 Zažar
3.	Domžale	21	5	8	5	2	13	—
4.	Grosuplje	12	2	5	2	1	8	1 Slivnica
5.	Hrastnik	12	4	4	4	—	8	—
6.	Ivančna gorica	10	2	10	2	—	8	—
7.	Kamnik	16	3	5	3	1	12	—
8.	Kočevje	24	3	11	3	1	20	—
9.	Litija	18	3	—	3	—	15	—
10.	Bežigrad	5	4	1	4	—	1	—
11.	Center	10	10	—	10	—	—	—
12.	Črnuče	4	1	3	1	—	3	—
13.	Moste	4	2	2	2	1	1	—
14.	Polje	12	2	8	2	2	8	—
15.	Rudnik	22	2	15	2	2	18	—
16.	Šentvid	6	3	1	3	1	2	—
17.	Šiška	3	3	—	3	—	—	—
18.	Vič	6	4	2	4	1	1	—
19.	Logatec	9	1	8	1	—	8	—
20.	Loška dolina	5	1	3	1	—	4	—
21.	Medvode	6	1	4	1	1	4	—
22.	Ribnica	8	1	4	1	—	7	—
23.	Vrhnika	11	2	9	2	—	9	—
24.	Trbovlje	6	2	3	2	1	3	—
25.	Zagorje	12	2	—	2	—	10	—
	Skupaj	261	69	124	69	15	174	2

V mnogih krajih predvsem v mestih in industrijskih središčih je potrebno zgraditi nova šolska poslopja ali preurediti dosedanja. Večje nove šole so potrebne v vseh ljubljanskih občinah, izven Ljubljane pa v Kočevju, Šmartnem pri Litiji, Cerknici, Kamniku, Ribnici, Zagorju, Vel. Laščah, Radečah, Brdu in Šentvidu pri Stični. Poleg tega bo potrebno izvršiti gradnje novih šolskih poslopij v 20 manjših krajih; v 9 krajih pa so potrebne večje adaptacije obstoječih poslopij.

Posebno pereče pomanjkanje šolskega prostora je v ljubljanskih občinah, kjer obiskuje tretjo izmeno 35 razredov, poleg tega v Šmartnem pri Litiji in v Radečah, kjer je tretja izmena pouka v vseh učilnicah in drugod. Tretjo izmeno pouka ima 18 šol.

Ponekod bodo odpravili tretjo izmeno s tem, da bodo izpraznili stanovanja v šolskih zgradbah in jih preuredili v učilnice. Stiska za šolski prostor pa bo v prihodnjih letih, dokler ne bodo zgrajena nova poslopja, še naraščala. V občini Ljubljana-Center, ki je glede šolskega prostora med najbolj kritičnimi, pride na otroka komaj 0,9 m² prostora.

Zakon o osnovni šoli in drugi predpisi, ki reformirajo osnovno šolstvo, kakor so na primer nove oblike ocenjevanja in napredovanja učencev ter boljše metode pouka, dosegajo to, da vedno več otrok uspešno zaključi osnovno šolo. Ta korenita sprememba se je pričela v šolskem letu 1958/59, ko so se združile bivše osnovne šole in nižje gimnazije v osemletke. V številkah in procentih se ta uspeh v zadnjih dveh letih odraža takole:

Leto	Stevilo oddelkov	Stevilo učencev	Izdelali	%	Niso izdelali	%	Neocenjeni
1957/58							
Osnovne šole	1.165	35.852	31.864	87,1	3.814	14,5	154
Nižje gimn.	191	5.535	3.252	58,8	2.253	40,63	30
1958/59							
Osnovne šole	1.937	52.501	46.988	88,6	2.038	10,1	45
1959/60							
Osnovne šole	1.860	54.391	52.845	97,1	1.428	2,6	118

Ta tabelarični pregled učnih uspehov na osnovnih šolah potrjuje uspešnost reformnih prizadevanj, saj se je ob občutno povečanem številu otrok, ki jih zajemajo osnovne šole po šolskem letu 1957/58, vidno zboljšal učni uspeh otrok. Učni rezultati potrjujejo uspešnejše napredovanje osnovnošolskih otrok iz razreda v razred, vendar bo v bodoče potrebno načrtno preveriti, če ti dobri učni rezultati ne gredo na račun zmanjšanja zahtevnosti splošnega znanja.

Kljub dobrim uspehom pa so še po posameznih razredih vedno občutne razlike v številu otrok, zlasti v višjih razredih, kar je še nedvomno posledica prejšnjega šolskega sistema. Ker je težišče trenutnega reformnega dela prav v najbolj kritičnih razredih, to je v petem razredu, kjer je bil po starem sistemu direkten prehod iz razrednega pouka v predmetnega, so sadovi tega dela vidni v tem, da sedaj peti razred, kjer je pouk še pretežno razreden in s šestim razredom prehaja v predmetnega, ni več kritičen razred za normalno napredovanje otrok. To problematiko zgovorno kaže število učencev po posameznih razredih v šolskem letu 1959/60. Stanje je bilo naslednje:

I. razred	7.962 učencev
II. razred	7.919 učencev
III. razred	8.457 učencev
IV. razred	8.747 učencev
V. razred	7.614 učencev
VI. razred	6.552 učencev
VII. razred	5.062 učencev
VIII. razred	2.978 učencev
Skupaj	54.391 učencev

Uspešnost šolske reforme pa se ne kaže samo številčno pri učnem uspehu, ampak predvsem v vsebini pouka. Izvajanje šolske reforme dela naše osnovne šole življenjske, to je, da jih tesno povezuje s stvarnostjo. Pri tej povezanosti osnovne šole so ogromno pripomogli kolektivni organi šole (šolski odbori, učiteljski zbori in šolske skupnosti učencev), njihovo delo pa so v veliki meri podprli občinski sveti za prosveto in kulturo in občinski ljudski odbori. Tako so reformirane osnovne šole zaživele s komuno in se tudi z mnogimi dejavnostmi tesno povezale z aktualno družbeno problematiko svojega kraja. Pri tem imajo mnogo zaslug družbene organizacije, predvsem Zveza prijateljev mladine, ki je na vseh večjih šolah vodila pionirske odrede in delo v najraznovrstnejših krožkih. Posebno tesno so se šole povezale z družbeno aktivnostjo v preteklem letu, ko so vse šole tekmovale ob 40-letnici KPJ.

Šolo so približali k stvarnosti tudi spremenjeni predmetniki z novimi učnimi načrti za osnovne šole, ki so jih v tem šolskem letu uvedli skoraj na vseh popolnih osemletnih šolah ljubljanskega okraja. Povečala se je nazornost pouka, odpravljajo se napake stare šole, kot so verbalizem, šablonske in zaprašene metode pouka in podobno.

Ostalo je še odprto vprašanje učbenikov. Stanje, kakršno vlada na tem področju sedaj je nenormalno in zavira redno funkcioniranje šol. Pristojni republiški organi bodo morali odločneje in hitreje reševati ta problem, ker vprašanje učbenikov ni samo vprašanje šolskega pouka, ampak je vezano s prevelikimi izdatki staršev.

Posebno uspešne so bile mnoge množične akcije kot akcije zadružnikov, občinske in okrajne revije mladinskih zborov, šahovska tekmovanja, športni nastopi in gradnje šolskih igrišč itd. Vse to je povečalo aktivnost otrok v šoli, kjer otrok ni več objekt v rokah učitelja, mrtvih predmetnikov, pač pa subjekt, ki se aktivno in vsestransko pripravlja na izpolnjevanje konkretnih nalog, ki jih od njega terja socialistična družba. To razgibanost na osnovnih šolah izkazujejo le nekateri številčni podatki:

— na 261 šolah ljubljanskega okraja je bilo v lanskem šolskem letu 1074 krožkov;

— na občinskih in okrajni reviji mladinskih zborov je nastopilo nad 10.500 otrok;

— 114 šahovskih krožkov se je udeležilo tradicionalnih šahovskih tekmovanj;

— 132 šolskih zadrug se je vključilo v zvezno tekmovanje;

— nad 18.000 otrok je obiskalo organizirane koncerte in operne prireditve;

— člani Podmladka Rdečega križa se udejstvujejo v 21 krožkih prve pomoči, prirejajo tečaje prve pomoči, organizirajo higienske kotičke in aktive, ki jih je v okraju 95 itd.

Reforma osnovne šole pa uvaja tudi nova predmetna področja. Med te, ki jim moramo posvečati največjo skrb, sodita tehnični in gospodinjski pouk. Tehnični pouk je dobil zaradi hitrega razvoja tehnike pomembno mesto v reformirani šoli. Oba nova predmeta pa se borita z mnogimi težavami. Tehnični pouk na naših šolah otežuje pomanjkanje delavnic. Urejenih delavnic je po naših šolah le 41, bolj skromnih pa še 32, kar je pa še daleč premalo za kvalitetno izvajanje programa tehnične vzgoje.

Svet za prosveto in OO LT sta storila vse, da bi se tehnični pouk izboljšal. Velika pomanjkljivost tehnične vzgoje je tudi v tem, da le na nekaj šolah poučuje tehnični pouk dovoljno kvalificiran kader. Za kvalitetno izboljšanje dela je bilo po občinah 22 tečajev. Prvi uspehi so se že pokazali pri metodiki tehničnega pouka, kar potrjujejo razstave po šolah ob zaključku lanskega šolskega leta.

Gospodinjski pouk se poučuje na 53 šolah, urejenih učnih kuhinj je 7. Enako kot za tehnični pouk je tu občutno pomanjkanje kvalificiranega kadra.

K uspešnosti reforme še prispeva to, da so v učnih programih določene dodatne učne ure, za katere lahko občine same določijo učne predmete po svoji življenjski potrebi; tako lahko otroci v šoli natančno spoznajo komunalni sistem ter gospodarsko in kulturno problematiko svojega okoliša. Vsepovsod imajo občine za važno nadrobno spoznavanje zgodovine NOB svojega okoliša, kar jim zelo omogočajo te dodatne ure.

Učni načrti so svobodnejši v izbiri učnega gradiva, so bolj usmerjeni k življenju, terjajo pa od učne moči več priprav ter zanimanja za splošno gospodarska in družbena dogajanja. V neki meri je učnim močem na teh šolah uspelo zajemati življenjsko gradivo predmetov ali predmetnih skupin, kot so spoznavanje prirode in družbe. Podčrtati pa moramo istočasno, da so se učitelji mnogo bolj posluževali ekskurzij in avdio-vizualnih sredstev, ki so napravila pouk bolj življenjski in pestrejši. Tudi pri jezikovnem pouku in računstvu zapažamo viden napredek. Slovnični pouk ni več v toliki meri formalen, prav tako tudi računski pouk navaja učence moč neje na logično mišljenje in sklepanje ter jih usmerja tudi v praktično vrednotenje količin, kar je eden osnovnih smotrov računskega pouka. Težave so ostale še pri pouku tujega jezika, vendar so nekateri predmetni učitelji le zaorali v to ledino ter skušajo z novimi metodami poživiti pouk ter premostiti začetne težave učenja tujih jezikov.

Vse opisane spremembe, ki naj pripomorejo h kvalitetnejši osnov-

ni šoli, pa se seveda ne morejo izvajati brez idejno napredno usmerjenega in svojemu poklicu predanega prosvetnega delavca. Zato so bili za učiteljske kadre prirejeni razni tečaji in seminarji, pa tudi študij v okviru sindikata je bil v zadnjem letu zelo živ.

Za temeljitejše spoznavanje gospodarske in družbene problematike svojega šolskega okoliša in komune, so učitejski zbori obiskovali okoliške gospodarske organizacije in kmetijska posestva. Vse več je primerov, da prihajajo na učiteljske sestanke vodilni ljudje iz občine in seznanjajo prosvetne delavce z aktualno problematiko. Tako prakso je treba še nadaljevati in razviti.

Pri sestavljanju študijskega programa smo sodelovali z ideološko komisijo OK ZKS. Dobre rezultate je dala tudi posebna politična šola za prosvetne delavce, organizirana pri Delavski univerzi.

Vsa opisana prizadevanja kažejo, da se reforma osnovne šole v ljubljanskem okraju po vsebini in metodah dela razvija v smeri, ki jo nakazujejo potrebe današnje družbe.

Pomembnost borbe za kvalitetno osemletno osnovno šolanje je tesno povezana z vsem nadaljnjim izobraževanjem, saj je reformirana osnovna šola trdna in edina podlaga za vsako nadaljnje strokovno izobraževanje.

V zvezi s trenutnimi zahtevami za nadaljnji razvoj osnovnih šol v ljubljanskem okraju Svet za prosveto OLO predlaga naslednje sklepe:

Nenehno se je treba še nadalje boriti za povečanje šolskega prostora, zlasti v mestih in industrijskih središčih, za odpravo tretje izmene in za ustvaritev normalnih pogojev za delo v reformirani šoli (kabineti, delavnice, knjižnice, učne kuhinje, telovadnice, risalnice, pevske sobe, igrišča).

Zagotoviti čim večjemu številu otrok obiskovanje više organiziranih šol v 6., 7. in 8. razredu. Kot najboljšo rešitev predlagamo, kjer je le mogoče, organiziran prevoz otrok iz oddaljenih niže organiziranih šol na više organizirane šole. Kjer to ni mogoče, naj više organizirane šole kot matične ustanove pomagajo niže organiziranim šolam na najrazličnejše načine dvigati kvaliteto pouka in raven znanja učencev. V izjemnih primerih pa bo treba misliti na internate.

Materialna sredstva za funkcioniranje osnovnih šol sicer naraščajo, vendar ne zadoščajo za potrebe reformiranega pouka. Zato predlagamo, da bi OLO sprejel priporočilo občinskim ljudskim odborom, da povečajo materialno oskrbo šol.

Občinski ljudski odbori naj čimbolj poskrbijo za stalnost učnega osebja, ki je važen pogoj za kvalitetno delo, s štipendiranjem domačih kadrov, ki se bodo vračali in ostajali v domači komuni. Če naj bo učitelj nosilec napredka v kraju, in to mora biti, mu je treba nuditi urejeno stanovanje in njegovi vlogi primeren materialni položaj.

Prosvetno pedagoška služba mora sistematično pomagati pri delu osnovnih šol za dvig kvalitete pouka, za kar bi bilo potrebno, da bi občinski ljudski odbori poiskali in imenovali stalne ali honorarne pedagoške svetovalce za svoje področje, ki bodo delali pod strokovnim vodstvom okrajnega zavoda za prosvetno pedagoško službo. Ti naj stalno ob podpori vodstev šol in učiteljskih zborov rešujejo strokovno problematiko za popolno uresničenje načel zakona o osnovni šoli.

2. Strokovno šolstvo

Družbene spremembe iz leta v leto odločneje terjajo reorganizacijo in reformo strokovnega šolstva. Tega dela smo se v ljubljanskem okraju že lotili in dosegli nekaj rezultatov. V preteklem letu smo zmanjšali število gimnazij in povečali kapacitete srednjih tehniških šol, ki smo jih hkrati reorganizirali tako, da so iz enega zavoda nastale tri samostojne šole, ki sedaj mnogo uspešneje razvijajo svoje dejavnost. V prostorih gimnazije v Stični, ki je v odmiranju, raste Srednja kmetijska šola. Ljudski odbor je že sklepal o spremembah šolanja zdravstvenih kadrov. Z letošnjim šolskim letom smo v vajenskem šolstvu prešli iz celoletnega sistema poučevanja na periodični sistem, ki je terjal mnogo priprav, a ima mnoge prednosti.

Toda, dočim je bilo dosedanje prizadevanje bolj reševanje posameznih aktualnih problemov, pa nakazuje resolucija Zvezne ljudske skupščine načela perspektivnega razvoja strokovnega izobraževanja v celoti in omogoča reformo strokovnega šolstva.

Razvoj proizvajalnih sil in gospodarstva zahteva povsem nove, današnjim zahtevam tehnike, mehanizacije in avtomatizacije primerne profile kadrov, ki jih lahko hitreje in v večjem številu izobražujemo z mnogo bolj gibljivim in sodobnosti primernejšim sistemom strokovnega šolstva oziroma z obsežno organizacijo šolanja strokovnih kadrov, mladine in odraslih, ki naj sega od uvajanja v stroko z neposrednim delom v proizvodnji, z ustanavljanjem centrov za strokovno izobraževanje kadrov, z dejavnostmi strokovnih organizacij, delavske univerze in strokovnih šol najrazličnejših stopenj in oblik ob najtesnejši povezanosti teorije s proizvodnim oziroma praktičnim delom. Tesno se morata povezati strokovno izobraževanje mladine in odraslih in to tako, da se združujeta dosedanji tako imenovani šolski in izvenšolski način izobraževanja strokovnih kadrov v enoten sistem strokovnega izobraževanja.

Težnje po takšnem strokovnem izpopolnjevanju so se kazale že pred omenjeno resolucijo in smo jih uresničevali na načine, o katerih smo govorili v začetku poročila, a bo potrebno, da se sedaj lotimo tega dela bolj sistematično in na vsej fronti.

V tem poročilu o predlogih za reorganizacijo strokovnega šolstva bomo obdelali predvsem tiste šole, ki izobražujejo strokovne kadre za obrti in industrijo ter šole za učne kadre:

a) šole s praktičnim poukom;
b) izobraževanje strokovnih kadrov v vajenskih šolah;
c) srednje strokovne šole;
č) šole za učne kadre.

a) Šole s praktičnim poukom

Strokovne šole s praktičnim poukom, katerih je v ljubljanskem okraju 17 z 2216 učenci, so se s svojim vzgojno izobraževalnim delom in z uspehi, katere so dosegle na tem področju, pokazale kot najbližje našemu socialističnemu gledanju na vzgojo in izobraževanje mladine. V vseh teh šolah obstajajo že danes dobri pogoji (predvsem v industrijskem tipu šole s praktičnim poukom) in dokaj ugodne potencialne možnosti za učno vzgojno delo ter strokovno izobraževanje.

Osnovne karakteristike takšnih strokovnih šol se odražajo v organiziranem praktičnem pouku, kjer je praktični pouk oziroma delo v delavnici v največji meri povezano s teoretičnim poukom in kjer se doseže mnogo večja stopnja konkretizacije teoretičnega pouka. Učenci se na ta način sistematično navajajo, da pridobljena teoretična znanja na svojem delovnem mestu praktično in stalno koristijo. Praktično delo je organizirano na bazi podrobnih učnih načrtov, ki omogoča tehnično organizacijo tega pouka ter nudi zadostne možnosti pri sistematičnem pridobivanju strokovnih praktičnih znanj. Pri tako izpopolnjeni tehnični organizaciji pouka moremo nuditi učencem odgovarjajočo delovno vzgojo, tako da si učenci pridobivajo pravilne delovne navade, spoznavajo delovno disciplino, si pridobivajo pravilen odnos do materiala, strojev in orodja ter se istočasno seznanjajo z osnovami sodobne organizacije dela v naših tovarnah.

Prav zaradi naštetih prednosti, ki jih imajo šole takšnega tipa, teži reforma strokovnega šolstva, da bi bile šole s praktičnim poukom osnovni in najmasovnejši tip šole za izobraževanje delavskih kadrov, to je kvalificiranih delavcev.

Za uspešno delo in izobraževanje kvalificiranih delavcev na teh šolah, smatramo, da mora biti izpolnjen pogoj za vpis v to šolo, dokončana osemletka. S tem bomo zadovoljili splošno zahtevo, da morajo kvalificirani delavci doseči ne samo ustrezno strokovno znanje, pač pa tudi potrebno stopnjo splošne izobrazbe. V primeru, da učenci nimajo popolne osnovne šole, so letos prvič te šole zadolžene, da organizirajo pripravljalne tečaje, za katere smo tudi pripravili predmetnik in učne načrte.

Problem časa trajanja šolanja moramo reševati skupno z ustrezki proučujejo zahteve posameznih nimi gospodarskimi organizacijami, delovnih mest. Točnejše analize delovnih mest bodo določile zahteve po strokovnem in praktičnem znanju in šele nato bomo lahko govorili o tem, da se učna doba ustrezno skrajša oziroma, v kolikor bi bilo potrebno, podaljša. Tako imamo na primer v kovinski industriji poklic livarja oziroma oblikovalca, za katerega smatramo, da bi se učna doba lahko skrajšala. Podobnih primerov je še več.

Učni načrti praktičnega kakor tudi teoretičnega pouka so se na strokovnih šolah izoblikovali glede na potrebe gospodarskih organizacij. V kolikor bodo pa gospodarske organizacije v spreminjanju svojega proizvodnega procesa spremenile zahtevnost znanja za posamezna delovna mesta, bo potrebo učne načrte temu ustrezno spremeniti in dopolniti. Teoretični in praktični pouk mora v celoti temeljiti na stališču gospodarnosti in ekonomike delavnice, obrata oziroma gospodarske organizacije.

Novi pogledi na izobraževanje strokovnih kadrov tudi v bistvu menjajo finansiranje ustanov za strokovno izobraževanje. Prav v ta namen je potrebno vsem družbenim činiteljem, ki so prizadeti za izobraževanje strokovnih kadrov, omogočiti ustanavljanje in seveda s tem tudi finansiranje ustanov za izobraževanje. S tem bodo strokovne šole imele dobro povezavo z gospodarsko organizacijo in investicije bodo učinkovitejše ter rentabilnejše. Ob takem sodelovanju in finančnem oskrbovanju šol od strani gospodarskih organizacij bo možno pristopiti k popolnemu izkoriščanju modernih učnih sredstev v izobraževalnem procesu kakor tudi popolni realizaciji sodobnega učnega programa.

Vse ustanove za strokovno izobraževanje in predvsem obstoječa mreža šol, morajo usmeriti svoje izobraževalno delo v čim popolnejše zadovoljevanje zahtev, ki jih glede kadrov postavljajo gospodarske organizacije in javne službe. Za uspešnejše reševanje nastalih problemov glede izobraževanja strokovnih kadrov, je treba v tej zvezi doseči tudi to, da bodo šolske ustanove pripravljale kadre ne samo iz mladinskih vrst, temveč da bodo usposabljale in izpopolnjevale tudi odrasle. Na ta način se združujeta šolski in izvenšolski sistem v enoten sistem izobraževanja, katerega mora tako šolski center razvijati in gojiti ter pospeševati za vse kategorije strokovnih kadrov določene stroke oziroma poklice. Z ustanavljanjem šolskih centrov (kakor n. pr. že obstoječi gostinski, gradbeni itd.) omogočimo izobraževanje vsem delavcem, istočasno pa pripravimo ustrezajoče vsebinske programe ustrezajoči starosti, dotedanji izobrazbi in pridobljenim delovnim izkušnjam in zahtevam profila strokovnega kadra.

(Nadaljevanje v prihodnji številki »Glasnika«.)

OBČINSKI LJUDSKI ODBORI

OBČINA LJUBLJANA-CENTER

636.

Na podlagi 1. odstavka 2. člena in 11. člena temeljne uredbe o finančno samostojnih zavodih (Ur. l. FLRJ št. 51/53) in 3. točko 10. člena statuta občine Ljubljana-Center je občinski ljudski odbor Ljubljana-Center na seji občinskega zbora in na seji zbora proizvajalcev, dne 27. oktobra 1960 sprejel naslednjo

ODLOČBO

1.

Samostojni zavod Dom starih in onemoglih Ljubljana — Poljane v Ljubljani, Poljanska cesta št. 14, se preimenuje v Dom počitka.

2.

Ta odločba se objavi v »Glasniku«, uradnem vestniku okraja Ljubljana.

Štev.: 05/1-DO-86/1-60.

Ljubljana, dne 27. oktobra 1960.

Predsednik
občinskega ljudskega odbora:
Majda Bojc, l. r.

OBČINA LJUBLJANA-POLJE

637.

Na podlagi določb odloka o rajonizaciji kmetijske proizvodnje v okraju Ljubljana (Glasnik št. 79/60) in 4. člena zakona o izkoriščanju kmetijskega zemljišča (Ur. l. FLRJ št. 43/59) je občinski ljudski odbor Ljubljana-Polje na seji občinskega

zbora in zbora proizvajalcev, dne 14. novembra 1960 sprejel

ODLOK

o rajonizaciji sadjarske proizvodnje in o agrotehničnih ukrepih na obnovljenih nasadih v občini Ljubljana-Polje.

1. člen

Da se zagotovi smotrno izkoriščanje kmetijskih zemljišč, se v občini Ljubljana-Polje določita dva sadjarsko proizvodna okoliša, in sicer:

1. besniški sadni okoliš, ki obsega območje katastrskih občin Lipoglav, Sostro, Javor in Volavlje;

2. dolski sadni okoliš, ki obsega območje katastrskih občin Vinje in Senožeti.

2. člen

V besniškem sadjarsko proizvodnem okolišu je treba izvršiti obnovo sadovnjakov na teh-le površinah:

a) v katastrski občini Lipoglav na parc. štev.: 817, 818, 805, 812, 814, 740, 739, 744, 746, 747, 754, 760, 761, 758/1, 758/2, 759, 762, 736, 764, 765, 769, 766, 771, 770, 772, 773, 774, 738, 811, 756, 780, 779, 775, 784/2, 792, 784, 788, 791, 787, 788, 1191, 1190, 1192, 1194, 1199/2;

b) v katastrski občini Sostro na parc. štev. 704, 705/1, 705/2, 705/3, 705/4, 705/5, 709/1, 709/2, 736/8, 732, 734/2, 734/1, 736, 740/1, 740/2, 741, 737/2, 746, 748, 744, 781, 782, 783, 788, 789, 737/1, 790, 791, 793, 794, 795, 801, 803, 805, 799, 831, 827, 825, 822, 821, 839, 838, 842, 845, 850, 847/2, 860, 849, 865/2, 859, 858, 809, 813, 814, 820, 1644, 1665, 1688, 1690, 1670/1, 1671, 1676, 1678, 1679, 1682, 1681, 1694, 1695, 1703, 1702, 1700, 1699, 1712, 1715, 1716, 1719, 1722/3, 1725/1, 1725/2, 1729, 1730, 1731, 1732, 1733, 1734, 1735, 1736, 1737, 1738, 1740, 1745, 1748, 1747/1, 1753, 1757, 1759, 1760, 1761, 1521, 1518, 1517, 1515, 1525, 1514, 1513, 1526, 1527, 1510, 1509, 1528/2, 1593/1, 1588, 1587, 1571, 1568, 1555, 1549, 1547, 1546, 1544, 1552, 1583, 1576;

c) v katastrski občini Javor na parc. štev. 1426, 1427, 1429, 1430, 1431, 1432, 1434, 1439, 1441, 1445, 1449, 1420, 1453, 1454, 1459, 1461, 1465, 1418, 1467, 1468, 1470/1, 1470/2, 1472, 1473, 1474, 1476, 1450, 1452, 1455, 1458, 1540, 1541, 1486, 1484, 1480, 1479, 1478, 1498, 1488, 1499, 1483, 1500, 1501, 1502, 1503, 1508, 1535, 1509, 1510, 1515, 1516, 1525, 1521, 1528, 1537, 1539, 1565, 1532, 1536, 1529/1, 1529/2, 1634, 133, 1637, 1633, 1630, 1638, 1640, 1641, 1642, 1643, 1641, 1625/2, 1625/1, 1627, 1649, 1616, 1618, 1621;

č) v katastrski občini Volavlje na parc. štev. 996, 1000, 1006, 1007, 1008, 1009, 1065, 1042, 1095, 1096, 1097, 1098/1, 1098/2, 1100, 1101, 1105, 1110, 1102, 1103, 1104, 1111, 1112, 1113, 1114, 1115, 1144, 1143, 1116, 1117, 1118, 1119, 1120, 1121, 1122, 1123, 1124, 1125, 1142, 1141, 1145, 1147, 1148, 1150, 1151, 1152, 1153, 1155, 1156;

d) v katastrski občini Vinje na parc. štev. 121 122, 123, 124, 125, 126, 127, 128/1, 128/2, 129, 130, 131, 132, 133, 134, 135, 136, 138/1, 138/2, 139, 147, 148, 149, 150, 151, 173/1, 173/2, 174, 175, 176, 177, 178, 179/1, 179/2, 220/1, 220/2, 221, 222, 223, 227, 228, 229, 230, 231, 232, 233, 234, 235, 236, 238, 239, 240, 241, 242, 243, 244, 245, 246, 247, 248, 250, 251, 252, 253;

e) v katastrski občini Vinje na parc. štev. 700/1, 700/2, 700/3, 701, 702, 704, 705/1, 707/1, 707/2, 710, 711, 712, 724, 714/1, 715, 716, 717, 718, 719, 720, 721, 722, 723/1, 725, 226, 727, 728, 730, 731, 732, 733, 734, 735, 736, 543, 544, 545, 546, 547, 549, 548, 550/1, 550/2, 551, 558, 554, 555, 556, 557, 559, 560, 562, 563, 565, 566/2, 567;

f) v katastrski občini Senožeti na parc. štev. 25/1, 25/2, 26/1, 26/2, 26/4, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 45, 46, 47, 48, 49, 51

Kmetijska zemljišča, na katerih je treba izvršiti obnovo sadovnjakov in opraviti agrotehnične ukrepe, ki niso navedena v tem členu, bo občinski ljudski odbor določil s posebnim predpisom.

3. člen

Na območju proizvodnih okolišev na kmetijskih zemljiščih, ki so navedena v prejšnjem členu tega odloka, je treba saditi prvovrstni sadni material iz priznanih drevesnic, in sicer prvenstveno jablane, delno pa višnje, hruške, slive, ribez in vrtne jagode.

Saditi je treba tale sadna plemena:

a) jablane sorte jonathan, zlata parmena, koksoranžna renata, rdeči in zlati delicious in richared;

b) višnje sorte lotovka in maraska;

c) hruške sorte viljemovka, boskovka, pastorjevka ali kleržo;

d) slive sorte bilska rana in domača češplja;

e) ribez sorte goliat, welington XXX, rosenthal ali silvergicters;

f) jagode sorte regina, Soltwedel, madame Moutet, Howard 17, Sparkle ali catskill.

Katere sorte sadnih plemen je treba saditi na določenih kmetijskih zemljiščih, določa investicijski program.

4. člen

Obnova sadovnjakov je dovoljena le v obliki strnjenih nasadov in na podlagi izdelanih in potrjenih investicijskih programov.

Pri obnovi sadovnjakov ne morejo biti strnjene površine pri koščičastem in pečkastem sadju manjše od 5 ha, pri jagodičevju pa ne manjše od 2 ha.

5. člen

Na vseh zemljiščih, ki so primerna za rigolanje, je treba opraviti rigolanje pred saditvijo do globine 60 cm. O tem, da je zemljišče primerno za rigolanje, odloči za kmetijstvo pristojni upravni organ občinskega ljudskega odbora.

6. člen

Pred saditvijo je treba zemljišče gnojiti s 1800 kg Tomaževe žlindre, 700 kg kalijeve soli in 400 mtc hlevskega gnoja, in sicer tako, da se ta gnojila trosijo pred rigolanjem.

V prvem letu po saditvi je treba sadovnjak gnojiti s količino 200 kg dušičnih gnojil, v drugem letu s količinami 200 kg dušičnih, 150 kg fosfornih, 100 kg kalijevih gnojil, v tretjem letu s količinami 300 kg dušičnih, 200 kg fosfornih in 130 kg kalijevih gnojil, v četrtem letu s količinami 300 kg dušičnih, 500 kg fosfornih in 300 kg kalijevih gnojil ter s 300 mtc hlevskega gnoja, v petem letu s količinami 450 kg dušičnih, 500 kg fosfornih in 300 kg kalijevih gnojil, v šestem letu s količinami 750 kg dušičnih, 600 kg fosfornih in 500 kg kalijevih gnojil, v naslednjih letih pa s količinami 900 kg dušičnih, 800 kg fosfornih in 700 kg kalijevih gnojil na 1 hektar površine.

Kolikor določa investicijski program za gnojenje sadovnjakov drugačne količine gnojil, so te količine obvezne pri obnovi sadovnjakov.

7. člen

Zaradi zatiranja bolezni in škodljivcev na sadnem drevju je treba izvajati v nasadih dvakratno zimsko škropljenje, dvakratno škropljenje pred cvetenjem in najmanj štirikratno škropljenje po cvetenju.

Kafera kemična sredstva se morajo uporabiti za škropljenje ter v kakšnih koncentracijah, določi strokovna kmetijska služba. Ta služba tudi določi sredstva za učinkovito zavarovanje nasadov proti zajcu in voluharju.

V sadovnjakih se lahko goje poljske kulture, ki jih določi organ oziroma služba, ki je navedena v prejšnjem odstavku tega člena.

8. člen

Sadno drevje in jagodičevje je treba vsako leto obrezovati po navodilih strokovne kmetijske službe.

9. člen

Če se obdelovalec kmetijskega zemljišča v državljanski lastnini brez opravičenega razloga ne drži ukrepov, ki so določeni s tem odlokom, lahko v smislu 92. člena zakona o izkoriščanju kmetijskega zemljišča (Ur. l. FLRJ št. 43/59) izvrši te ukrepe na njegove stroške kmetijska gospodarska organizacija. V smislu 25. člena tega zakona se lahko v tem primeru tudi da kmetijsko zemljišče v prisilno upravo za čas od enega do petih let.

10. člen

Ta odlok začne veljati takoj.

Štev.: 01-22/1-1960.

Polje, dne 17. novembra 1960.

Predsednik ObLO:
Leopold Maček, l. r.

OBČINA VRHNIKA

638.

Občinski zbor občinskega ljudskega odbora Vrhnika je na seji dne 15. novembra 1960 na podlagi 1. odstavka 137. člena zakona o volitvah in odpoklicu odbornikov ljudskih odborov (Uradni list FLRJ št. 25/57) sprejel

ODLOK

o razpisu nadomestnih volitev.

1. člen

Razpišejo se nadomestne volitve v občinski zbor občinskega ljudskega odbora Vrhnika, v volilni enoti štev 1, ki obsega območje naselja Borovnica, ker je prenehal mandat odborniku tega zbora MOLEKU Jožetu, ki je bil izvoljen v tej volilni enoti.

2. člen

Volitve bodo v nedeljo, 8. januarja 1961.

3. člen

Ta odlok se objavi na krajevno običajni način v navedeni volilni enoti in v »Glasniku«, uradnem vestniku okraja Ljubljana.

Štev. 01/1-01-104/1-60.

Datum: 15. novembra 1960.

Predsednik ObLO:
Janez Brenčič, l. r.

639.

Na podlagi 2. odstavka 42. člena zakona o stanovanjskih razmerjih (Ur. list FLRJ št. 16/59, 47/59 in 27/60) in 26. člena statuta občine Vrhnika je občinski ljudski odbor Vrhnika na seji občinskega zbora in na seji zbora proizvajalcev dne 16. avgusta 1960 sprejel

ODLOK

o načinu odmerjanja stroškov za uporabo skupnih naprav v hiši, ki jih morajo plačevati posamezni nosilci stanovanjske pravice, in kdaj jih je treba plačevati

1. člen

Stroški za uporabo skupnih naprav v hiši, ki jih morajo plačevati posamezni nosilci stanovanjske pravice po 1. odstavku 42. člena zakona o stanovanjskih razmerjih, se odmerjajo in plačujejo na način, ki je določen s tem odlokom.

2. člen

Nosilec stanovanjske pravice je dolžan plačevati tudi ustrezen del stroškov za uporabo skupnih naprav v hiši, če se plačujejo ti stroški poleg stanarine.

Kot stroški za uporabo skupnih naprav v hiši se smatrajo stroški za potrošeno vodo v stanovanjskih in skupnih prostorih hiše, stroški za potrošeni električni tok za osvetlitev skupnih prostorov v hiši in za pogon motorjev, stroški za potrošeni plin, ki se uporablja v skupnih prostorih, stroški za centralno kurjavo v hiši in podobni stroški.

3. člen

Način odmere sorazmernega dela skupnih stroškov za uporabo skupnih naprav v hiši, ki odpade na posameznega nosilca stanovanjske pravice, določi hišni svet oziroma lastnik družinske stanovanjske hiše v državljanski lasti v sporazumu s stanovalci stanovanjske hiše. Hišni svet oziroma lastnik tudi določi kdaj nastane obveznost plačila teh stroškov.

4. člen

Pri odmeri sorazmernega dela stroškov uporabe skupnih naprav je treba upoštevati število stanovalcev v stanovanjskih prostorih posameznega nosilca stanovanjske pravice, skupno površino njegovih stanovanjskih prostorov, način uporabe skupnih naprav, daljšo odsotnost stanovalcev in podobno.

Tako ugotovljeni ključ razdelitve stroškov za uporabo skupnih naprav v hiši mora hišni svet oziroma zasebni lastnik hiše naznaniti nosilcem stanovanjske pravice posebej ali s skupno objavo na vidnem mestu v hiši.

5. člen

Ta odlok velja od dneva objave v »Glasniku«, uradnem vestniku okraja Ljubljana.

Štev.: 01/2-01-71/1-60.

Datum: 16. avgusta 1960.

Predsednik
občinskega ljudskega odbora:
Janez Brenčič l. r.

VSEBINA

Poročilo Sveta za prosveto OLO.

636 Odločba o preimenovanju Doma starih in onemoglih v Ljubljani v Dom počitka občine Ljubljana-Center.

637 Odlok o rajonizaciji sadjarske proizvodnje in o agrotehničnih ukrepih na obnovljenih nasadih občine Ljubljana-Polje.

638 Odlok o razpisu nadomestnih volitev občine Vrhnika.

639 Odlok o načinu odmerjanja stroškov za uporabo skupnih naprav v hiši, ki jih morajo plačevati posamezni nosilci stanovanjske pravice in kdaj jih je treba plačevati občine Vrhnika.